

Mina nio skolår

s 1..

Jag kom in i klassrummet på darrande ben och höll pappa i handen. (Det var inte särskilt många pappor där, mest mammor. Min mamma kunde inte följa med, eftersom hon hade upprop med sin egen klass, som gick i sjuan och just hade börjat högstadiet.) När jag någonsin fick följa med till mammas skola, såg jag upp till eleverna som vuxna.)

x

x

(När-vuxna
Kansstryk e.s.)

x

Inne i klassrummet satt fröken bakom katedern och log. Hon var väldigt och hade blant burrigt hår och stora glasögon. Man väntade sig att hon, när hon kom hem, skulle sitta vid spisen och göra bullar, den typen var hon.

Jag satte mig vid en bänk och pappa satte sig vid väggen. När jag tittade mig omkring kände jag bara tre personer. De var Hanna, Danne och Tommy. Hanna brukade jag vara med på dagis.

Vi var nästan som bästisar och Danne och Tommy brukade

teka med lego tillsammans på dagis.

Annars ~~sa~~ var alla väldigt lika tyckte jag. Där var tex Patrik och Christoffer som jag aldrig kunde

hålla isär, enligt vad jag tyckte ~~det~~ var de lika som bär.

Båda var små, ljusa och hade blont hår. ~~I~~ och för sig hade Patrik glasögon men det hjälpte inte, de var väldigt lika i alla fall.

Klassrummet var hemtrevligt. Det var ganska litet och målat i murriga färger. På väggarna

var olika bilder uppsatta, en bild för varje bokstav. Där fanns växter i fönstren och långa gardiner, som räckte ända ner till golvet.

I ett hörn fanns ett runt bord där vi kunde sitta och sticka eller virka. Lisa, som var fröken

hette, ville att vi alla skulle kunna både sticka och virka. Men eftersom jag är vänsterhänt och

hon var högerhänt, så gick det inte så bra. ~~Det~~

90 Naturligtvis visste jag inget om allt det där
då, när jag satt med bankande hjärta i bänken,
den första skoldagen i mitt liv.

- Hejsan allesamma. Jag heter Lisa. Välkomna
till klass 1C.

Fröken hade test sig upp och stod där längst
fram i klassrummet och pratade. Hon var stor och
taland. Senare på lägstadiet fick vi ofta massera hennes
~~axlar eller sätta upp hennes hår.~~ Hon var precis så
som man tänker sig en fröken.

När hon hade hållit upprop fick vi gå hem. Det
kändes lite snopet att bara gå hem såddr
direkt. Vi fick en lapp med oss hem, på saker
som vi skulle ta med oss till skolan under
den följande veckan.

När vi hade gått i skolan några veckor, började
man komma in i rutinerna. Man följde netten

schema, om det inte så gravallvarligt som nu på högskolan. Det behövdes inte eftersom vi hade samma lärare i alla ämnen.

Det var korta dagar, man kunde börja kl 9.00 och sluta 10.40. Jag tror det var ganska lagom, eftersom det var jobbigt att sitta still där, när man var van vid att få springa och leka som man ville hela dagarna.

Under det första skolåret fick jag väldigt många nya intryck. Läsa kunde jag redan på dagis, men det var ändå mycket nytt att lära. Många ämnen var

nya: matte, svenska och GYMRA. Gymnastik var ett helt nytt ämne. Det var roligt men samtidigt lite obehagligt. Jag hade tex aldrig sprungit stafett, och det var lätt att göra burt sig.

Vår lärare var hård, och jag tror inte hon förstod att man inte var så bra på allting som man

År lades till år och erfarenhet lades till erfarenhet.

I trean började vi med engelska. Jag tyckte att det var ett omöjligt ämne, ett omöjligt språk.

Jag trodde att jag aldrig skulle förstå någonting. ~~ett~~

När jag kom hem i bland kände jag mig gråt färdig.

(- Stamp! Vad betyder det? frågade Lisa ~~is~~
och stampade med foten för att vi lättare skulle komma ihåg.

(- Frimdrke! svarade klassen i korus. Jag vet inte om det var ett så bra metod, men nog kommer man ihåg ord som stamp, umbrella och dog.

(- Ju äldre man blev ju mer ifrågasatte man fruktens auktoritet. Hon förhörde aldrig läxor och var borta mycket.

När vi så skulle byta stadium och lärare var jag ganska så glad att slippa henne. att

Första dagen på mellanstadiet var pappa med, då

90 också, av samma skäl som förut. Konstigt att mamma alltid hade upprop samma tid och dag som jag. När man nu började på mellanstadiet kände man sig stor, nästan vuxen.

Man var säkrare och kände till skolan bättre då än tre år tidigare.

Skolan jag gick i var relativt liten, bara låg- och mellanstadium och den var väldigt ljus.

Min nya lärare eller magister - hette Ralf

När man ropade på honom ropade man Ralf, till skillnad från när vi hade Lisa, då ropade man alltid fröken, annars sa hon till en.

använd-
anget-följ-
en-syft-
ningen.
Nu fick man schema, ett riktigt schema, även om vi inte följde det så noga. Det var man stolt över,

Dagarna var nu lite längre, men det gjorde ingenting. Atmosfären var fortfarande hemtrevlig och mysig.

9D Klassrummet var nu lite större, men nu fanns det
 en soffgrupp där # och serietidningar på #
 det tillhörande bordet. Soffgruppen hade Ralf
 tagit hemifrån, när han hade köpt en ny, och det
 var ju snällt. Det fanns många olika spel i klassrummet
 redan den första dagen vi kom, även om vår
 klass tillförde många som vi köpte för vår klass-
 kassa. Vår lärare var sträng och höll oss i ett
 hårt grepp. Jag vet inte om det var bra eller
 dåligt. När man började på högstadiet fick man Till s 11
 nästan en chock av hur slappt allting var. Man se s 11
 fyllde aldrig i någon lapp när vi hade varit borta
 och varför, det som Ralf hade varit så nogd
 med. Man hade flera olika lärare och det blev
 inte samma koll på en, men man hade heller inte
 samma kontakt med sina lärare som man hade på se s 11
 låg- och mellanstadiet. Nu började vi med geo-

grafi, bild, historia och religion, och på engelskan
 började man läsa texter. Ingenting var särskilt
 svårt eller jobbigt, och man hade inte heller särskilt
 mycket läxor. Ralf skrev upp på tavlan vad vi hade
 för läxor till varje dag, och när dagen var slut gick
 vi alltid igenom dem tillsammans, så att ingen
 skulle glömma bort dem

På rasterna satt vi mest inne i klassrummet och
 spelade spel eller kort. Ett år, jag tror det var i
 femman, spelade vi kort jämt. Varje rast, varje dag
 nästan hela året, utan att tröttna. Vi blev ex-
 perter på kortspel efter ett tag.

När vi gick i sexan började vi samla pengar
 till en klassresa. Ralf var en eldsjäl, och organiserade
 allting. Det var han som fixade lotterna vi sålde,
 han tog hand om pengarna från brödet vi sålde
 och satte in det på banken m.m.

9D Varje dag efter skolan gick vi runt i Rånbo, mest

i Rånbo centrum och sålde lotter. Det var roligt i

början, men när man hade sålt i några veckor,

böjade man att tröttna. När lottperioden var

slut började vi knacka dör hos folk och sälja

bröd. Jespers, pappa

jobbade på ett bageri och därifrån fick vi nybakta

kakor och bullar. Jag köpte många kakor själv

eftersom de var så goda. Billiga var de också.

Nackdelar fanns det förstås. Vi skulle sälja kakor

till en tant i mitt hus. Hon skrev villigt på lappen,

och vi lovade, att vi skulle lämna kakorna till

henne därpå. När vi kom nästa dag, kände

hon inte igen ^{oss} eftersom hon var lite senil. Hur vi ~~den~~ ^{tempus}

försökte få henne att förstå, att hon faktiskt hade

skrivit på lappen, så var det enda hon sa:

- Hur kunde ni veta vad jag heter? (Hon hade

själv skrivit på lappen.) Kakorna fick vi köpa själva.
Vi skulle åka till Göteborg. Vi skulle bo på hotell
och gå på Liseberg.

Vi åkte på fredag morgon och kom hem måndag
kväll. Resan var rolig och bra, det enda som var
lite otäckt var att vi som hade samlat ihop

pengarna till resan, vi fick dela rum tre och tre
och alla i hela korridoren delade på en toalett.

(vi badde i den renoverade delen av hotellet) medan
lärarna och föräldrarna hade varsitt eget rum med

toalett och dusch i den renoverade delen. Annars
var resan bra helt igenom.

Det var den sista utflykten vi gjorde med Ralf.

När man börjar på högskolan brukar ju klassen
splittas, men så inte vår.

Ralf ville att vi skulle få fortsätta gå i
samma klass som förut, varför vet jag inte.

9D I bland tycker jag att det är synd, det skulle ha varit roligt att få träffa några nya klasskompisar.

När jag började sjunde bytte jag skola. Då började vi i en mycket större skola med både låg-, mellan- och högstadium.

Allting blev nytt: ny skola, nya lärare och ett helt annorlunda schema. Nu åter man på en och samma tid varje dag, har rast samma tid varje dag osv. Det är bra eftersom man då lättare kan hålla reda på tiderna.

se s 7

Nu fick man en ny lärare i ~~prova~~ ^{prova} nästan varje ämne. ~~X~~

Man fick också många nya ämnen tex kemi, fysik och biologi. Allting blev i ett slag så väldigt annorlunda.

Nu har vi ett klassrum för varje ämne, de är

kala och ganska tråkiga. Alla klasser har var sitt hemklassrum där man samlas och har tex klassråd, men man får ändå inte samma känsla av att det här är mitt klassrum och här fixar vi till det, som man hade på låg- och mellanstadiet.

Där gjorde alla samma saker, alla läste samma böcker osv.

Nu är klassen uppdelad i många olika grupper, en del av klassen har särskild matte, andra har allmän. En del har tyska medan andra har franska.

Egentligen har vi alltid varit indelade i olika grupper, ändå sedan ettan faktiskt, även om det märks mycket mer nu.

I ettan var vi indelade i "långan" och "blåbär". Alla som bodde ungefär på samma ställe gick i samma grupp. Jag gick i långan gruppen.

Om man jämför alla tre stadierna så tycker jag att alla har varit både bra och dåliga.

Man har fått nya erfarenheter av dem alla.

När jag tänker tillbaka så tycker jag att tiden har gått otroligt snabbt, närlast har jag gått ut grundskolan

Dä har jag gått i skolan i $\frac{3}{5}$ (se vad jag kan!) av mitt liv. Men om jag nu tänker framåt är det

nästan ingenting, eftersom jag ska börja på gymnasiet

(äh, vilken fasa, jag oroar mig verkligen.) nästa år och gå där i tre år och sedan antagligen läsa vid

universitet, man får alltså räkna med att man

har ca 6-7 år kvar av skoltiden!

Man får
alltså...
et?

~~skit över M~~

~~AB~~